

PRIETENII LUI

Studiul 8 pentru 20 februarie 2016

În cadrul Marii Lupte, fiecare alege să urmeze pe unul din cei doi lideri implicați în conflict. A-l urma pe Isus ne face «prietenii Lui», parteneri care luptă împreună de partea victorioasă a conflictului.

Pentru a fi urmaș al lui Isus e nevoie:

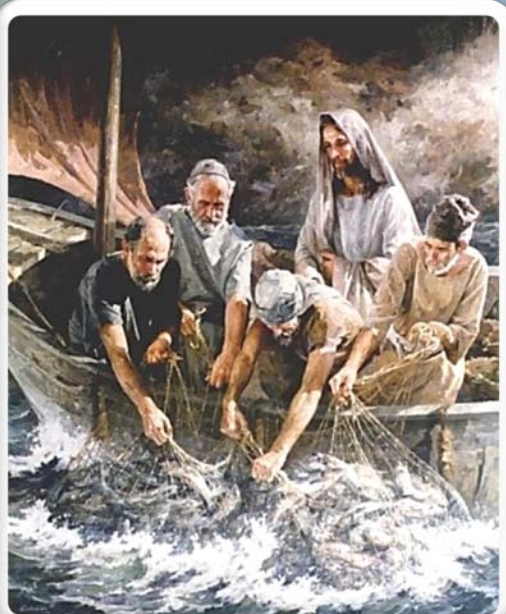
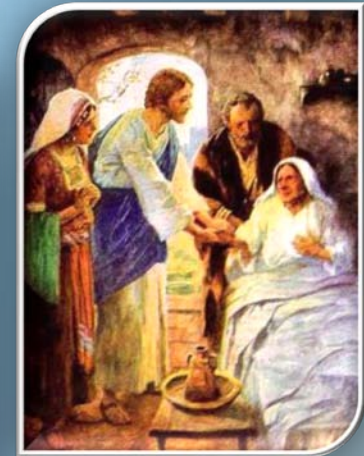
A LĂSA TOTUL

«Ei au scos corăbiile la mal, au lăsat totul, și au mers după El.» (Luca 5:11)

Luca 4:31-41 înregistrează intensă activitate a lui Isus în Capernaum, locul reședinței lui Petru, Andrei, Iacov și Ioan.

Acești ucenici au ascultat admirabilele doctrine ale lui Isus (v. 31-32), au fost martori scoaterii demonilor (v. 33-36, 41), însănătoșirii soacrei lui Petru (v. 38-39) alături de multe alte însănătoșiri (v. 40).

Când – după o noapte de pescuit neroditoare – au fost martorii unei pescuiri miraculoase, Petru s-a simțit copleșit de sfințenia lui Isus în contrast cu propria păcătoșenie (Luca 5:8). Lăsând la o parte mrejele pline de pești, L-a urmat.

Pentru a fi soldați ai crucii, trebuie să ne recunoaștem păcătoșenia și să lăsăm în urmă tot ceea ce ne împiedică să Îl urmăm pe Isus.

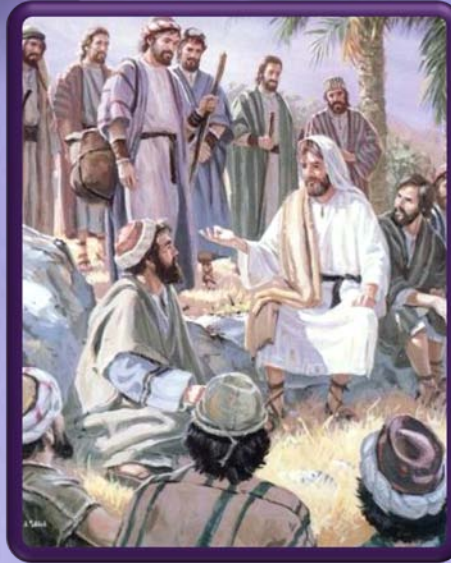
A FI CU ISUS

«A rânduit dintre ei doisprezece, ca să-i aibă cu Sine, și să-i trimită să propovăduiască.» (Marcu 3:14)

După o noapte de rugăciune, Isus s-a întâlnit cu ucenicii care au ascultat cuvintele Sale și au fost martori la lucrările Sale și a ales dintre ei 12 ca să îi fie «ucenici» (trimiși).

Înainte de a-i trimite să predice, i-a luat deoparte ca să petreacă timp cu El. În acel timp i-a instruit cu privire la modul în care trebuia să realizeze această misiune.

Cum putem noi azi, – când nu avem parte de prezența fizică a lui Isus – să fim cu El?

ÎNCREDERE ÎN ISUS

«Oamenii aceia se mirau, și ziceau:
„Ce fel de om este acesta, de-L
ascultă până și vânturile și marea?”»
(Matei 8:27)

În Marea Luptă nu se folosesc doar arme spirituale. Lui Satana i se permite să aibă o anumită putere asupra naturii, astfel el poate provoca dezastre și situații care pun în pericol viețile oamenilor. Așa s-a întâmplat cu furtuna care i-a îngrozit pe destoinicii pescari. Ei nu puteau face nimic împotriva urii nestăvilite a dușmanului.

În neputința lor au apelat la Isus. Iar încrederea lor nu a fost dezamăgită. Natura a ascultat vocea Creatorului său și a devenit foarte liniștită.

Nu contează ce se întâmplă, Isus are putere pentru a ne ajuta în încercările noastre. Trebuie doar să ne încredem în El continuu.

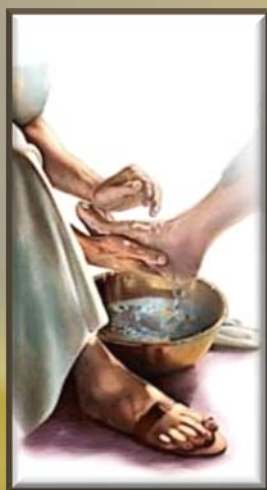
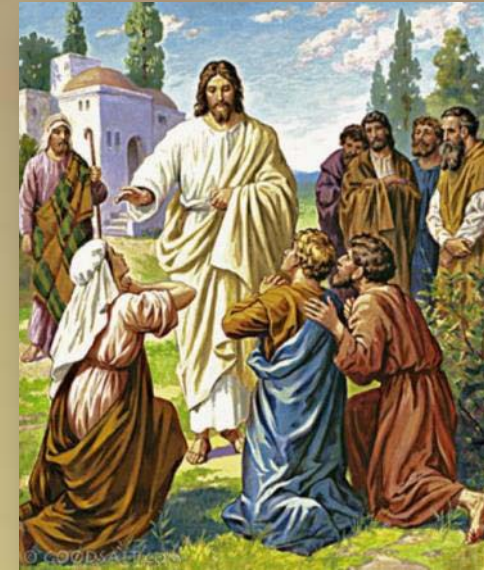
A FI UN SLUJITOR

«Atunci Isus a șezut jos, a chemat pe cei doisprezece, și le-a zis: „Dacă vrea cineva să fie cel dintâi, trebuie să fie cel mai de pe urmă din toți și slujitorul tuturor!”»
(Marcu 9:35)

În timpul întregii lucrări a lui Isus, apostolii s-au confruntat cu o mare problemă: care va fi primul din ei?

Fii lui Zebedei (Iacov și Ioan) au îndrăznit să solicite oficial acest post (Marcu 10:35-37), ceea ce i-a supărat pe ceilalți apostoli (Marcu 10:41).

Apostolii erau preocupați de poziția lor și de obținerea avantajelor maxime asupra celorlalți, în timp ce Isus era preocupat să slujească omenirea și să-și dea viața pentru ea.

Trebuiau să învețe o lecție importantă: **adevărata mărime stă în slujire. Dacă vrei să fii mare, slujește pe ceilalți.**

STUDIU PERSONAL

«Și au zis unul către altul: „Nu ne ardea inima în noi, când ne vorbea pe drum, și ne deschidea Scripturile?“» (Luca 24:32)

Pe drumul către Emaus, Cleopa și partenerul său aveau clare câteva lucruri (Luca 24:19-24):

1. Isus era profet și a fost crucificat.
2. Sperau ca El să fi fost Mesia.
3. După trei zile, femeile nu i-au găsit corpul în mormânt.
4. Ele spuneau că au văzut îngerii care le-au spus că El trăiește.
5. Unii ucenici au verificat dacă era așa, dar nu L-au văzut pe Isus.

Pentru a înțelege semnificația a ceea ce s-a întâmplat, Isus le-a deschis Scripturile.

Când au înțeles ceea ce Biblia spunea despre Isus, adevărul s-a întipărit în inimile lor înflăcărâte.

Asemenea lor, credința mea este rezultatul studiului personal al Scripturilor.

«Creștinii trebuie să se pregătească pentru ceea ce, în curând, va invada lumea ca o surpriză copleșitoare, și această pregătire să o facă prin studierea cu seriozitate a Cuvântului lui Dumnezeu și prin străduința de a-și conforma viața cu preceptele lui. Problemele capitale ale veșniciei ne cer ceva în afară de o religie imaginară, o religie a cuvintelor și a formelor, unde adevărul este ținut în curtea de afară. Dumnezeu cheamă la redeșteptare și reformă. Cuvintele Bibliei și numai ale Bibliei să fie auzite de la amvon»